

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Μετάφραση:

Αφού την οδηγήσω εκεί, όπου ο δρόμος είναι απάτητος, θα τη θάψω ζωντανή σε βραχώδη σπηλιά, αφού της δώσω τόση τροφή ώστε ίσα ίσα να αποτρέψει το μίasma από όλη την πόλη. Και εκεί παρακαλώντας τον Άδη, τον οποίο μόνο τιμά από τους θεούς, ίσως γλιτώσει το θάνατο ή θα μάθει τουλάχιστον, αν και είναι αργά, ότι είναι χαμένος κόπος να τιμά κανείς όσους βρίσκονται στον Άδη.

B1. Ο χορός στους στίχους 766,767 εκφράζει έντονα την ανησυχία του για το πώς θα αντιδράσει ο Αίμονας πάνω στην απόγνωσή του. Φοβάται ότι η ακραία συναισθηματική κατάσταση που βιώνει ο Αίμονας σε συνδυασμό με τον παρορμητισμό του νεαρού της ηλικίας του θα τον οδηγήσουν σε πράξεις απελπισίας. Με την παρέμβασή του ο Χορός απ' τη μια προκαλεί αγωνία και συναισθηματική ένταση στους θεατές, οι οποίοι συμπάσχουν με τον Αίμονα και απ' την άλλη κάμπτει την ισχυρογνωμοσύνη του Κρέοντα.

Οι ερωτήσεις του Χορού στους στίχους 770 και 772 επηρεάζουν τις αποφάσεις του Κρέοντα, καθώς ο βασιλιάς αλλάζει την αρχική του διαταγή σχετικά με την ποινή που περιμένει τον παραβάτη. Ανακαλεί λοιπόν την απόφασή του για καταδίκη της Ισμήνης και την απαλλάσσει, ενώ παράλληλα μετατρέπει τη θανατική ποινή της Αντιγόνης σε εγκλεισμό της μέσα στη σπηλιά.

Γίνεται φανερό λοιπόν για άλλη μια φορά ότι ο Χορός αντιπροσωπεύει την κοινή γνώμη, η οποία είναι αντίθετη στην καταδίκη της Αντιγόνης.

B2. Ο Κρέοντας, έχοντας ήδη αποφασίσει να κλείσει την Αντιγόνη ισόβια σε πέτρινη σπηλιά, ειρωνεύεται για μία ακόμη φορά την επιλογή της να ακολουθήσει τους νόμους των θεών του κάτω κόσμου και να θάψει τον Πολυνείκη παραβαίνοντας τη διαταγή του. Με το έντονα, λοιπόν, ειρωνικό και γεμάτο σαρκασμό ύφος του φτάνει στο αποκορύφωμα της ύβρης του προς τους θεούς, γεγονός που θα τον οδηγήσει τελικά στη συντριβή του.

B3. Ο Κρέων βγαίνοντας από το παλάτι διατάσσει να οδηγήσουν την Αντιγόνη σε υπόγειο τάφο. Ο θρήνος της Αντιγόνης διακόπτεται από την οργισμένη παρέμβαση του Κρέοντα. Η οργή του οφείλεται στην καθυστέρηση των φρουρών, ενώ με ωμότητα και σκληρότητα απαιτεί την ταχεία εκτέλεση της ποινής. Αυτό το στοιχείο προκύπτει μέσα από τον πλεονασμό “μόνη κι έρημη”.

Χλευάζει την ηρωίδα και εμμέσως την ειρωνεύεται για την κακή της τύχη. Ο ίδιος αισθάνεται ότι βγαίνει νικητής από τη μεταξύ τους αντιπαράθεση. Τονίζει τη ματαιότητα του μοιρολογιού της Αντιγόνης, αφού αυτό δε θα έχει κανένα αποτέλεσμα. Η μοίρα της ηρωίδας είναι ήδη προδιαγεγραμμένη. Υπενθυμίζει ότι η πόλη δεν κινδυνεύει από κανένα μίasma, αφού ο ίδιος έχει ήδη “φροντίσει” γι' αυτό (στίχος 775). Η δικαιολογία που δίνει στους στίχους 889 - 890 είναι καθαρά σοφιστική, με

στόχο να ξεγελάσει περισσότερο τη συνείδησή του ότι δεν ευθύνεται για τη μοίρα της Αντιγόνης.

B4. Βλέπε σχολικό βιβλίο σελίδα 18.

“Ο χρόνος της διεξαγωγής ... τη δόξα και το μεγαλείο”.

5.

επινόηση, νοητός
περιφρόνηση, ευκαταφρόνητος
βούλευμα, βουλευτήριο
αναγωγή, άγημα
σεβασμός, σεβάσμιος

6α.

	Δοτική πληθυντικού
ὄργῆς	ὄργαις
ἄνδρ(α)	ἀνδράσι(ν)
βροτῶν	βροτοῖς
μιάσμα	μιάσμασι(ν)
πόλις	πόλεσι(ν)

6β.

	Παρατατικός
ἔστί	ἦν
νοεῖς	ἐνόεις
λέγεις	ἔλεγες
βουλεύῃ	ἐβουλεύου
κρύψω	ἔκρυπτον

7. **ταχύς:** επιρρηματικό κατηγορούμενο του τρόπου

νοῦς: υποκείμενο του ρήματος “ἔστί”

κατακτεῖναι: αντικείμενο του ρήματος “νοεῖς”, τελικό απαρέμφατο

θεῶν: γενική διαιρετική από το “μόνον”

αἰτουμένη: επιρρηματική τροπική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος “τεύξεται”.